Posłuchaj

()

Lekcja 1

[redacted]

12 Ja, mądrość mieszkam w radzie, a przy myślach ćwiczonych bywam.
13 Bojaźń Pańska nienawidzi złości:pychą i hardością, i drogą złą, i usty dwujęzycznemi brzydzę się.
14 Moja jest rada i prawość, moja jest roztropność, moje jest męstwo.
15 Przez mię królowie królują, i prawodawcy stanowią sprawiedliwość.
16 Przez mię książęta panują, i mocarze skazują sprawiedliwie.
17 Ja miłuję tych, którzy mię miłują: a którzy rano czują do mnie, najdą mię.
[redacted]Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟ Bogu niech będą dzięki.

℣Mądrość, która dosięga tedy od końca aż do końca mocnie i rozrządza wszytko wdzięcznie, zbudowała sobie dom.
℟Oto przybytek Boży z ludźmi.
℣ Widziałem święte miasto Jeruzalem nowe, zgotowane jako oblubienicę ubraną mężowi swemu.
℟ Oto przybytek Boży z ludźmi.

Lekcja 2

[redacted]

18 Przy mnie są bogactwa i sława, pyszne majętności i sprawiedliwość.
19 Lepszy bowiem jest owoc mój niż złoto i kamienie drogie: a urodzaje moje niż śrebro wyborne.
20 Na drogach sprawiedliwości chodzę, w pośrodku ścieżek sądowych:
21 Abych ubogaciła te, którzy mię miłują, i skarby ich abym napełniła.
22 Pan mię posiągł na początku dróg swoich, pierwéj niźli co czynił z początku.
23 Od wiekum jest zrządzona i z starodawna, pierwéj niźli się ziemia stała.
24 Jeszcze nie było przepaści, a jam już poczęta była: ani jeszcze źródła wód były wyniknęły:
25 Ani jeszcze góry ciężką wielkością były stanęły przed pagórkami, jam się rodziła.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Jako tęcza jaśniejąca się pięknie między jasnemi obłokami, jako kwiat różej we dni wiosny i jako lilie, które są nad ciekącą wodą.
℟. Tak świeci Panna niepokalana.
℟. Łuk mój położę na obłokach, i będzie znakiem przymierza między wami.
℟. Tak świeci Panna niepokalana.

Lekcja 3

34 Błogosławiony człowiek, który mię słucha: i który czuje u drzwi moich na każdy dzień, i pilnuje u podwojów drzwi moich.
35 Kto mię najdzie, najdzie żywot i wyczerpnie zbawienie od Pana.
36 Ale kto przeciw mnie zgrzeszy, obrazi duszę swoję. Wszyscy, którzy mię nienawidzą, kochają się w śmierci.
1 Mądrość zbudowała sobie dom, wyciosała siedm filarów.
2 Ofiarowała ofiary swoje, roztworzyła wino i stół swój wystawiła.
3 Posłała dziewki swe, aby przyzwały, na zamek i na mury miejskie:
4 Jeźli kto jest maluczkim, niechaj przyjdzie do mnie. I głupcom mówiła:

5 Pójdźcie, pożywajcie chleba mego i pijcie wino, którem wam roztworzyła.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℣. Bogu niech będą dzięki.

℟. Wstań, przyjaciółko moja, piękna moja, a przyjdź, gołębico moja.
℟. Ukaż mi oblicze twoje, niechaj głos twój zabrzmi w uszach moich.
℣. Głos synogarlice słyszan jest w ziemi naszéj.
℟. Ukaż mi oblicze twoje, niechaj głos twój zabrzmi w uszach moich.
℟. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℣. Ukaż mi oblicze twoje, niechaj głos twój zabrzmi w uszach moich.

Lekcja 4

℣. czwartym roku od dogmatycznej definicji Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Dziewicy, na brzegu rzeki Gave w pobliżu miasta Lourdes w diecezji Tarbes we Francji, sama Dziewica w zakolu skały nad grotą Massabiele często ukazywała się pewnej dziewczynie, zwanej w języku ludowym Bernadette, rzeczywiście bardzo biednej, ale szlachetnej i pobożnej. Niepokalana Dziewica ukazała się z młodym i miłym wyglądem, ubrana w białą szatę i biały welon, przepasana niebieskim pasem; ozdobiła swoje bose stopy złotą różą.

Pierwszego dnia objawienia, które miało miejsce jedenastego lutego tysiąc osiemset pięćdziesiątego ósmego roku, nauczyła dziewczynkę znaku krzyża, który miał być należycie i pobożnie wykonany, i zachęciła ją swoim przykładem do odmawiania świętego różańca, odwracając ręką koronkę, która wcześniej zwisała z jej ramienia; co zapewniła również w innych objawieniach.

Drugiego dnia objawienia dziewczyna w prostocie swego serca, obawiając się diabelskiego oszustwa, oblała Dziewicę wodą święconą; ale błogosławiona Dziewica, uśmiechając się łagodnie, ukazała jej swoje oblicze bardziej życzliwie.

A kiedy ukazała się po raz trzeci, zaprosiła dziewczynę do groty na piętnaście dni. Potem często zwracała się do niej, a następnie rozkazała, aby ogłoszono to kapłanom, aby zbudowano tam kaplicę i zbliżano się tam na błagania w sposób uroczysty. Ponadto rozkazała, aby ze źródła, które do tej pory było ukryte pod piaskiem, ale teraz miało wybuchnąć, mogła pić wodę i przez nią się oczyścić. Wreszcie w święto Zwiastowania, na gorące pytanie dziewczynki o imię Dziewicy, której wygląd tak często uważano za godny, Dziewica, przyłożywszy ręce do piersi i wznosząc oczy ku niebu, odpowiedziała: Jestem Niepokalane Poczęcie.

℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℣Któraż to jest, która idzie jako zorza powstająca.
℣Piękna jako księżyc, wybrana jako słońce.

Ta jest gołębica moja, doskonała moja, niepokalana moja.
Piękna jako księżyc, wybrana jako słonce.

Lekcja 5

Rozpowszechniająca się sława łask, które wierni rzekomo otrzymywali w świętej grocie, z czasem powiększyła zgromadzenie ludzi, których świętość miejsca wzywała do groty**.** Dlatego biskup Tarbes, poruszony sławą cudów i czystością dziewczynki, po prawnym zbadaniu wydarzeń, zatwierdził swoim dekretem znaki objawienia jako nadprzyrodzone i zezwolił na kult Niepokalanej Dziewicy w tej samej grocie.

Wkrótce zbudowano kaplicę: od tego dnia prawie niezliczone tłumy wiernych, w celu modlitwy i błagania, z Francji, Belgii, Włoch, Hiszpanii i innych prowincji Europy, a także z odległych regionów Ameryki, przybywały tam każdego roku, a imię Niepokalanej z Lourdes stało się sławne w krajach na całym świecie. Woda ze źródła, niesiona do wszystkich części świata, przywracała zdrowie chorym. A świat katolicki, pamiętając o tak wielkich łaskach, zbudował tam święte sanktuaria z cudowną pracą.

Niezliczone sztandary, jakby pomniki otrzymanych dobrodziejstw, wysyłane tam przez miasta i narody, zdobią sanktuarium Dziewicy wspaniałymi ozdobami. W tej jakby własnej siedzibie Niepokalana Dziewica jest nieustannie czczona: w dzień modlitwami, śpiewem religijnym i innymi uroczystymi ceremoniami; a nocą uroczystymi błaganiami, przez które prawie

nieskończone tłumy pielgrzymów idą ze świecami i zapalonymi pochodniami i śpiewają chwałę błogosławionej Dziewicy.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. I będzie w ostateczne dni przygotowana góra Panny Marji na wierzchu gór, i wywyższy się nad nieba, i pójdą téż wiele ludzi, i rzekną:
℟. Chodźcie, a wstąpmy na górę.
℟. Jako weselących się wszystkich mieszkanie jest w tobie.
℣. Chodźcie, a wstąpmy na górę.

Lekcja 6

Wszyscy z pewnością wiedzą**,** że tego rodzaju pielgrzymki wzbudziły wiarę w świecie, który stał się zimny, dusza wzrosła do wyznawania prawa chrześcijańskiego i w cudowny sposób rozpowszechniła kult Niepokalanej Dziewicy. W tym wspaniałym wyznaniu wiary lud chrześcijański ma kapłanów jako przywódców, którzy prowadzą swój lud stąd. Sami święci biskupi również często odwiedzają święte miejsce, prowadzą pielgrzymki i biorą udział w bardziej uroczystych świętach.

Nierzadko można zaobserwować ojców Kościoła rzymskiego zbliżających się do pokornych pielgrzymów. Nawet ci rzymscy papieże, ze względu na swoją pobożność wobec Niepokalanej z Lourdes, wzmocnili święte sanktuarium najszlachetniejszymi

darami. Pius dziewiąty, ze świętymi odpustami, wyróżnił je przywilejem arcybractwa i tytułem bazyliki mniejszej; i nakazał, aby obraz Bogurodzicy, z uroczystym obrzędem za pośrednictwem jego legata apostolskiego we Francji, został ozdobiony koroną. Leon XIII nadał również niezliczone korzyści, udzielił odpustów w sposób jubileuszowy w dwudziestym piątym roku Objawienia, promował pielgrzymki swoim autorytetem i słowem oraz zorganizował uroczyste poświęcenie Kościoła pod tytułem Różańca.

Skumulował zakres tych korzyści, gdy z prośbą wielu biskupów łaskawie przyznał uroczyste święto, które ma być obchodzone pod tytułem Objawienia Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej z odpowiednim Oficjum i właściwą Mszą Świętą. Wreszcie najwyższy papież Pius dziesiąty, ze względu na swoją pobożność wobec Bogurodzicy i przychylając się do życzeń wielu świętych biskupów, rozszerzył to samo święto na Kościół powszechny.

℣ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℣Uprzedziłeś ją, Panie, w błogosławieństie słodkości, włożyłeś na głowę jej.
℟ Koronę z kamienia drogiego.
℣ Wielka jest chwała jego w zbawieniu twojem: sławę i wielką ozdobę nań włożysz.
℟. Koronę z kamienia drogiego.
℣ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

Koronę z kamienia drogiego.

Lekcja 7

Onego czasu: Posłany jest Anioł Gabriel od Boga do miasta galilejskiego, które zwano Nazaret, do Panny poślubionej mężowi, któremu było na imię Józef, z domu Dawidowego, a imię Panny Maryja. I wszedłszy do Niej Anioł rzekł: «Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami».
A Ona, gdy posłyszała, zatrwożyła się na słowa jego i rozważała, cóż by to było za pozdrowienie. I rzekł Jej Anioł: «Nie lękaj się, Maryjo, albowiem znalazłaś łaskę u Boga! Oto poczniesz w łonie i porodzisz syna, i nadasz Mu imię Jezus».

aduj się, ojcze Adamie, a jeszcze bardziej ty, matko Ewo, ty, która jesteś źródłem wszystkiego i ruiną wszystkich, i nieszczęśliwą przyczyną ich ruiny, zanim ich urodziłaś. Bądźcie pocieszeni zarówno w waszej córce, jak i w takiej córce; ale przede wszystkim w tobie, kobieto, z której przyszło pierwsze zło i która rzuciła swoją obelgę na wszystkie kobiety. Nadszedł

czas, aby obelga została zdjęta i aby mężczyzna nie miał nic do powiedzenia przeciwko kobiecie. Na początku, gdy nieroztropnie zaczął się usprawiedliwiać, nie skrupił się, by zrzucić winę na nią, mówiąc: Niewiasta, którą mi dałeś, aby była ze mną, dała mi z drzewa i zjadłem. Dlatego, Ewo, oddaj się Maryi Matce, oddaj się córce, niech córka odpowie za matkę, niech zdejmie z siebie wyrzuty matki, niech wynagrodzi ojcu winę matki, bo jeśli mężczyzna upadł przez kobietę, to przez kobietę został wskrzeszony.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Tu ergo invoca Dominum, loquere Regi pro nobis.
℣. Et libera nos de morte.
℣. Omnes sitientes, venite ad aquas, et haurietis salutem a Domino.
℟. Et libera nos de morte.

Lekcja 8

Co powiedziałeś, Adamie? Niewiasta, którą mi dałeś, aby była ze mną, dała mi z drzewa i zjadłem. Są to gniewne słowa, którymi raczej powiększasz niż umniejszasz swoje przestępstwo. Niemniej jednak Mądrość pokonała twoją złośliwość. Bóg prosił cię, aby znalazł w tobie okazję do przebaczenia, ale ponieważ jej nie znalazł, szukał jej i znalazł w skarbcu swego miłosierdzia. Jedna niewiasta odpowiada za drugą; mądra za głupią; pokorna za pyszną; za tę, która dała ci z drzewa śmierci,

inna daje ci skosztować z drzewa żywota; za tę, która przyniosła ci gorzki pokarm grzechu, inna daje ci słodkie owoce sprawiedliwości. Przetoż nie oskarżaj więcej niewiasty, ale dziękując mów: Panie, niewiasta, którąś mi dał, dała mi z drzewa żywota, i jadłem, i słodsze jest w ustach moich niż miód, boś mię ożywił". Ps. cxviii. 103, 93. Oto z tego powodu anioł Gabriel został posłany do Dziewicy, do najbardziej czcigodnej z niewiast, niewiasty wspanialszej niż wszystkie niewiasty, odnowicielki tych, którzy byli przed nią, i ożywicielki tych, którzy przyjdą po niej.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Naszczepił Pan Bóg raj rozkoszy, wywiódł drzewo żywota w pośród niego.
℟. A rzeka wychodziła z miejsca rozkoszy.
℣. Szczepy twoje rajskie, Panno Marjo.
℟. A rzeka wychodziła z miejsca rozkoszy.
℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. A rzeka wychodziła z miejsca rozkoszy.

Lekcja 9

Czyż nie o tej córce twojej, o Adamie, mówił Bóg, gdy rzekł do węża: Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę? A jeśli nadal wątpisz, że mówi o Maryi, posłuchaj, co następuje: Ona zmiażdży ci głowę. Kto odniósł to zwycięstwo oprócz

Maryi? Ona zniweczyła wszystkie podstępy szatana, czy to w celu skażenia jej ciała, czy zranienia jej duszy. Czyż to nie o niej mówił Salomon, mówiąc: Któż znajdzie cnotliwą niewiastę? Prov. xxxi. 10. Mędrzec znał słabości kobiet, jak kruche są w ciele i jak zmienne w umyśle. Ale przeczytał, że Bóg obiecał, iż wróg, który zwyciężył za pomocą kobiety, zostanie przez kobietę pokonany, i uwierzył. Ale dziwił się bardzo i powiedział: Kto znajdzie cnotliwą kobietę? To znaczy, jeśli nasze zbawienie i przywrócenie tego, co zostało utracone, oraz ostateczny triumf nad wrogiem jest w rękach kobiety, to musi być znaleziona cnotliwa kobieta, gotowa do pracy w tej sprawie
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

Módlmy się.
Boże, który przez Niepokalane Poczęcie Najśw. Panny godne mieszkanie Synowi swemu zgotowałeś; spraw, prosimy Cię, abyśmy, którzy tejże Dziewicy ukazanie się uroczyście obchodzimy, zbawienia duszy i ciała dostąpili.
Przez tegoż naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.
℟. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related